

§ 1 cit. zák., vykážati se i výkonem zkoušky, jakou min. na zmíněném již jednoletém kursu zavedlo.

Vyslovilo-li se min., že žadatelům, kteří zkoušce se nepodrobili, sice potvrzení o návštěvě kursu se má vydati, avšak že jest připojiti poznámku, že jim jest volno později zkoušku vykonati, vyřídilo petit na ně vznesený a žádající výrok, že st-lé i bez zkoušky požadavku § 1 zák. vyhověli, zamítavě.

Výrok tento jest konkrétním rozhodnutím o tvrzeném právu st-lů a podléhá tudíž dle § 2 zák. o nss zdejšímu přezkoumání.

Min., vydávajíc toto rozhodnutí, vyšlo z předpokladu, že otázka, jak způsobilosti dle § 1 si zjednati lze, zodpověděna jest normativně již výn. z 29. července 1922, a proto soudilo, že stačí pouhý poukaz na to, že se na tomto výnosu setrvává. Toto rozhodnutí jest však, jak již shora vyloženo, nesprávné. Výnos onen mohl sice organisovati jak studium tak i zkoušky na zmíněném kursu, nemohl však vysloviti, že toto studium a tyto zkoušky jsou ony, jež zákon v § 1 k nabytí oné zvláštní způsobilosti žádá. Min. nemajíc ještě tuto otázku objektivní platnou normou rozřešenu, mohlo při vyřízení žádosti st-lů domáhajících se uznání, že jsou již frekventací onoho kursu »přiměřeně« kvalifikováni, postupovati jen dle § 6 odst. 2 zák..

Ježto tak neučinilo, vycházejíc z jiného nazírání právního, jeví se nař. výnos nezákonným a bylo jej dle § 7. zák. o ss zrušiti.

Č. 4060.

Ochrana nájemníků. — Policejní právo trestní:
* O přestupcích zák. z 27. dubna 1922 č. 130 Sb. rozhoduje na Slovensku v třetí stolici ministerstvo vnitra (§ 1, posl. odst. trest. pol. řádu uher.).

(Nález ze dne 24. října 1924 č. 18.261.)

V ě c: Jiří K. v K. (adv. Dr. Ant. Schauer z Prahy) proti ministerstvu sociální péče o trestní nález pro přestupek § 20 odst. 2. zák. z 27. dubna 1922 č. 130 Sb.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem min. soc. péče jako policejního trestního soudu III. stolice ze 17. března 1923, byl na odvolání zástupce veřejné žaloby a soukromého účastníka Arpáda K. změněn osvobozující rozsudek župana župy košické z 18. listopadu 1922 a obnoven výrok policejního ředitele v Košicích z 1. září 1922, kterým byl Jiří K., uznán vinným přestupkem § 20, odst. 2. zák. ze 27. dubna 1922, č. 130 Sb., jehož se dopustil tím, že dal si od Arpáda K. počátkem května 1922 za postoupení bytu v domě č. 11 v K., sestávajícího ze 4 pokojů a kuchyně jako nájemník poskytnouti odbytne 22.500 K, a odsouzen podle § 28 téhož zák. k pokutě 10.000 a vězení 2 měsíců a v případě nedobytnosti pokuty k dalšímu uzavření na dobu 3 měsíců.

Rozhoduje o stížnosti Jiřím K. do tohoto rozhodnutí podané, musil nss nejprve z povinnosti úřední zkoumati, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno žal. úřadem v mezích jeho příslušnosti.

Podle § 1 uher. trest. polic. řádu (nař. býv. uh. min. vnitra a býv. uh. min. sprav. č. 65.000 ex 1909) přísluší rozhodovati ve věcech přestupkových, jichž stíhání jest přikázáno správním úřadům, v III. stolici příslušnému ministrovi. V posledním odst. téhož § se pak stanoví, že v oněch trestních záležitostech, jichž rozhodování v 3. stolici není výslovně přikázáno ministru jinému, rozhoduje v 3. stolici ministr vnitra.

Zák. č. 130/1922, který pokud jde o kompetenci k rozhodování ve věcech, týkajících se přestupků stíhatelných podle tohoto zákona, má vůbec toliko předpis o úřadech I. stolice (§ 28), neobsahuje výslovného ustanovení, že v těchto věcech přestupkových rozhoduje v III. stolici min. soc. péče.

Takovýto předpis nelze vzhledem k předeslanému obsahu § 1 uh. pol. trest. řádu shledávati ani v ustanovení § 35 cit. zák., kdež se stanoví, že tento zákon náleží provésti min. soc. péče ve shodě s min. sprav. a fin.

Jelikož tedy v cit. zák. kompetence v III. stolici v uvedených věcech není výslovně přikázána min. soc. péče, jest podle § 1 cit. uher. polic. trest. řádu příslušným o přestupcích zák. č. 130 z r. 1922 rozhodovati v III. stolici jedině ministr vnitra.

Ježto si min. soc. péče tuto kompetenci neprávem osvojilo, bylo jeho nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost, aniž bylo třeba zabývati se námitkami v stížnosti obsaženými.

č. 4061.

Učitelstvo: * Propuštěním prozatímního učitele, který neměl ještě zkoušky způsobilosti, rozvazuje se po rozumu § 49 zák. č. 62 z r. 1869, pak § 25 mor. zem. zák. č. 3 z r. 1870 a § 109 řádu škol. a vyuč. pro školy obecné a měšťanské (nař. 159 z r. 1905) posavadní služební poměr tohoto učitele úplně.

(Nález ze dne 25. října 1924 č. 15.329.)

Věc Rudolf H. v Š. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o dobu působnosti jmenování definitivním učitelem.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-1 vykonává službu vojenskou, složil dne 29. října 1918 zkoušku dospělosti pro úřad učitelský. Dne 16. září 1919 byl ve službě školní dosazen jakožto prozatímní učitel. Dnem 30. června 1921 byl jakožto přespočetná síla sprostěn služby a nejza ve službě zaměstnán, vykonal dne 29. listopadu 1921 zkoušku způsobilosti pro úřad učitelský na školách obecných. Teprv dekretem ze 6. března 1922 byl zase ve vlastnosti výpomocného učitele dosazen do školní služby.

Mor. zšr výnosem z 22. června 1922 jmenovala st-le, tehdy výpomocného učitele v M., po rozumu čl. II. zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. definitivním učitelem bez určení služebního místa s právní působností